

Škofjeloški

PROSVETNI LIST

LETO I.

ŠTEV. 1

SEZONA 1952-53

GLEDALIŠČE

J. B. Priestley:

INŠPEKTOR NA OBISKU

Premiera novembra 1952

Ljudska knjižnica v Škofji Loki

John Boynton Priestley

INŠPEKTOR NA OBISKU

Igra v treh dejanjih

Režiser: France Goličič

Scenograf: Franc Finžgar

Arthur Birling	Vinko Primožič
Sybil Birling	Ivanka Oblakova
Sheila Birling	Nuša Guzeljeva
Eric Birling	Janez Ziherl
Gerald Croft	Miha Škrlj
Edna	Poldka Štigličeva
Inšpektor Goole	France Goličič

Vsa tri dejanja se dogajajo v jedilnici Birlingove hiše v Brumleyu, industrijskem mestu v Severnem Midlandu. Pomladni večer leta 1912.

Odrski mojster: Franc Kovač

Šepetalka: Anica Trdinova

Premiera novembra 1952

Vstopnice so v predprodaji od četrтка dalje med 18. in 19. uro pri gledališki blagajni v Kulturnem domu in eno uro pred predstavo.

Dejanje je rodilo besedo, beseda je bila zapisana...

Na tretji stopnji razvoja smo.

Pišemo prve besede v prvo škofjeloško glasilo.

Glasilo je narekovala nujnost razvijajočega se prosvetnega dela, besede spočenjata skrb za pravilno pot in nepremagljiva želja po napredku.

Delo je pričeto.

Sodobnikom hočemo biti dobri pojasnjevalci in skrbni svetovalci, zanamcem časten dokument.

France Golčič:

○ Priestleyu in njegovem delu

Delo, ki ga postavljamo na naš oder v pričetku letošnje sezone, je napisal napredni angleški pisatelj J. B. Priestley. Ta, sedaj 58-letni doktor prava je začel svoje pisateljsko kariero po prvi svetovni vojni in je med obema vojnama izdal celo vrsto romanov, novel in esejev pa tudi dramskih del, ki so mu prinesla več priznanj in častnih naslovov kot n. pr. doktor književnosti in mojster umetnosti.

Pred vojno najbolj znani njegov roman »Dobri tovariši« obravnava ljudi iz različnih krajev Anglije, ki so se slučajno srečali, skupaj potovali in iskali deželo, ki si jo je vsak ustvaril v svoji fantaziji. Ta »dežela želja« je bila pri vsakem popotniku različna z ozirom na njegovo vzgojo in socialno pripadnost. V letih po drugi svetovni vojni pa sta se odlikovala zlasti njegova romana »Sončni dnevi« in »Trije mladeniči v novih oblekah«. Prvega pisatelj sam označuje kot svoje najboljšo delo. V njem opisuje življenje filmskih ljudi po drugi svetovni vojni, njihove boje za obstoj in uspehe. V drugem pa postavlja problem mladeničev po drugi svetovni vojni, ki so se slekli vojaške suknje in oblekli »nove obleke«. Pred vsemi temi ljudmi različnih poklicev, izobrazbe in mišljenja stoji isto vprašanje: kam?

Kakor njegovi romani, tako so tudi njegova odrska dela vsa socialno pobarvana. »Brezov gaj«, komedija o ponarejevalcih denarja, kakor jo sam imenuje, ki jo je uprizorila ljubljanska Drama v letu 1938 v režiji dr. Bratka Krefta, se dogaja v času svetovne gospodarske krize 1928—29. V njej avtor v obliki detektivke biča nescialne razmere tedanje dobe. Tudi delo »Prišli so pred neko mesto« obravnava socialne in psihološke probleme ljudi, ki so prišli pred neko mesto, si ga vsak po svoje zamisli, dejansko pa mesta sploh ni bilo. V igri »Od raja pa do dane« pa s popolnoma svojstvenim prijemom prikazuje življenje dveh zakoncev od prvega srečanja do skorajšnje razveze zakona in končno preko vseh zapletljivostev do ponovnega zблиžanja njunih src.

Izgleda, da se je Priestley v zadnjem času bolj posvetil dramatik kot pa pisanju romanov, novel in esejev. K temu ga ni vodila želja po denarju ali slavi (kajti pri odrskem delu stopi avtor v ozadje), ampak ljubezen do gledališča in njegov vzgojni pomen. V uvodu k svojim dramam, ki so izšle l. 1950 v Londonu, piše avtor med drugim: »Ljubim bistvo gledališča in zares bi bil najsrečnejši, če bi pisal za kako skromno gledališko družino v prav tako skromnem mestu, da bi le našel vsaj približno zadovoljive igralce in ne preveč topo publiko. Spoznal sem, da je gledališče, pa naj bo njegov zunanji videz še tako otroški, vendarle ustanova, ki je tudi filozofi ne smejo zanemarjati. Gledališka umetnost je zares ena izmed redkih shajališč, kjer se srečujeta otrok in odrasel modrec. Nekaj nedopovedljivega in globoko odgovornega je v poklicu igralca. Prepričan sem, da ni samo blesk in aplavz, slepilni čar slave in prevar tisto, kar sili ljudi, da žrtvujejo svoje zdravje in življenje gledališču.

Priestleyjevo delo »Inšpektor na obisku«, ki ga predstavljamo našemu občinstvu, se godi v jedilnici bogate Birlingove hiše v Brumleyu, industrijskem mestu v Severnem Midlandu leta 1912. Ravno ko se praznuje zaroka hčerke Shele s sinom bogatega trgovca Krofta in ko se mogočni industrijalec Birling počuti najbolj varnega s svojim premoženjem ter že vidi v bližni bodočnosti pred svojim imenom plemiški naslov, se pojavi v razigrani družbi čudni inšpektor Goole, ki se ne ozira na družabni položaj svojih zaslišancev, ampak razgala vsakega posameznega ter mu očita: vi ste krivi bednega življenja in žalostnega konca revnega, toda ljubkega dekleta Eve Smith. Tem očitkom doda nazadnje še nauk: »Zapomnite si tole: Eva Smith je mrtva, toda med nami je še na milijone in milijone takih Ev Smith in Johnov Smith, ki žive, ki upajo in trepečejo, ki trpe in se nade-

Prizor iz tretjega dejanja »Plesa v Trnovem«. (Foto Jože Oblak)

jajo sreče. Njihova življenja so prepletena z našimi življenji, prepletena so z našimi mislimi, besedami in dejanji. Ne živimo sami. Samo delci skupnosti smo. Odgovorni smo drug za drugega.«

Vpričo inšpektorja ti ljudje priznavajo svojo krivdo, ker so neposredno pod njegovim, psihičnim vplivom. Toda komaj odide, že se prično na vse načine izmotavati in vsi razen Sheile in Erica zaplavajo v stare vode, češ: kaj nam mar naša krivda, samo da ne bo javnega škandala, samo da javnost ne izve, — da ostanemo le na zunaj ugledni in spoštovani. Njihova vest, ki se je za hip prebučla, zopet zamre.

Na koncu avtor še enkrat zasuče vso zadevo. S tem noče gledalca, ki zapušča dvorano zaposliti s premišljevanjem o tem čudnem inšpektorju Goolu, tej poosebljeni vesti, ki vsakogar pritira do priznanja, in o tem nesrečnem dekletu Evi Smith ali kakor koli se že imenuje. Marsikateri gledalec bo ob tem premišljevanju šel sam vase in se kritično vprašal: morda sem tudi jaz kdaj zagrešil take ali podobne kitvice sočloveku? Tak gledalec bo občutil vzgojni pomen in bistvo tega dela: Ne živimo samo zase, ampak smo odgovorni drug za drugega....

Pogled nazaj in naprej

Težava je s sestavljanjem odgovarjajočega gledališkega repertoarja. Ne, da bi mogoče šolmastersko učil starejše odrske delavce, niti ne zato, da bi popravil mnenje vsevednežev. Za prvo sem premlad, za drugo nevreden. Priložiti hočem samo šop misli v ogenj razgovorov o delu na odrskih deskah, da tudi te kot vse druge zgorijo po možnosti brez haska — slama brez pepela.

Težava je s sestavljanjem odgovarjajočega gledališkega repertoarja. Občutiljo in se z njo borijo vsa gledališča od vodilnih poklicnih do podeželskih amaterskih odrov. In če problem repertoarja dela težke glave ljudem, ki razpolagajo z vsemi strokovnimi in gmotnimi sredstvi ter imajo za seboj širok krog tako in tako visoko kultiviranega gledališkega občinstva, kakšen je šele položaj amaterjev?

Kaj vse mora upoštevati vodstvo podeželskega amaterskega gledališča! Zelje in kulturni nivo občinstva, pripravljenost in simpatije režiserjev, zmogljivost igralcev, krog sodelavcev, zaposlenost ljudi v poklicnem delu, odnosi med igralci ter odnosi do režiserjev in vodstva, tehnična oprema odra, problem dvorane, garderoba, primerni teksti in linija prosvetnega dela, stabilnost blagajne, zmogljivost gledalčevega žepa in še to in še ono. Ko pa so vse take in slične ovire na kak način prebredene in vse pozitivne enote združene v skupno stavbo, se pojavi drugi enaki problem: izvajanje začrtanega programa. Kdor je že delal na podeželskih amaterskih deskah, ve kaj se to pravi. Navadno obleži vse delo na ramah parih nesrečnih idealstov. In rezultat: tresla se je gora — rodila se je miš!

Česa je torej treba gledališkim amaterjem? Ljudi, ki so široko razgledani pa vidijo tudi drobne značilne malenkosti, delavcev, ki vidijo vase in v vse svoje sodelavce, tovarišev, ki poleg svojega mnenja iskreno upoštevajo tudi sobesednika, idealistov, ki stremijo za kulturnim dvigom širokih slojev ljudi in se mu žrtvujejo. Okrepiti in poglobiti je treba zavest do društvene skupnosti, resneje in točneje izpolnjevati sprejete naloge, očistiti razmerja do soljudi, iskati zdravih svežih sil, zaaktivizirati vso delazmožnost in delavoljnost, graditi na izkušnjah starejših, poučevati pa učiti in se zaupati v zdravo jedro slehernega človeka. —

Lansko gledališko sezono smo pričeli precej slabo. Zaradi organizacijskih slabosti je bila otvoritvena predstava šele v prvi polovici januarja. Proti koncu sezone se je položaj vidno izboljšal, tako da so bile nanovš naštudirane štiri igre, ena pa ponovljena. Začeli smo z mladinsko igro Pavla Golie »Sneguljčico«. V režiji Poldke štiglicve je dobro uspela in dosegla 7 predstav. Štejemo lahko med najboljše uprizoritve mladinskih iger po vojni. Sledila je Golarjeva veseloigra »Ples v Trnovem« v režiji Franca Finžgarja. Vse 3 predstave so zadovoljile in so se zlasti izkazali posamezni karakterni igralci. Govekarjevo narodno igro »Rokovnjači« sta prvič po vojni pripravila Oto Burdych in Poldka štiglicve. Uprizoritev je igralsko in s strani gledalcev dosegla svoj namen in doživela 5 predstav. Najbolj obiskana je bila tudi letos v režiji Franca Bevca ponovljena Gobčeva opereta »Planinska roža«. Dosegla je 8 predstav z učinkovitim gostovanjem

Pri »Rokovnjači« sodelujoči ansambel. (Foto Jože Oblak)

v železnikih. Za konec sezone je režiser Bevc pripravil še aktualno komedijo sodobnega hrvatskega avtorja Draga Gervaisa »Zaradi stanovanja«. V dobri izvedbi je dosegla 3 polne dvorane smejočega se občinstva. Vsega skupaj smo v lanskoli sezoni imeli 26 predstav petih različnih del, od katerih so vse dosegle amatersko povprečje, nekatere pa ga tudi presegle. Po nič obetajočem začetku, še kar lep končni rezultat.

In v novi sezoni 1952-53. Ali nam bo uspelo stabilizirati gledališko delo v našem mestu? — Po organizacijskih predpripravah je režiserski svet sestavil sledeči okvirni repertoar, iz katerega bodo zajemali posamezni režiserji v nastopajoči sezoni.

Domača dela:

Bratomor na Metavi. (Pavel Golia.) Ljudska žaloigra v 6 slikah.
 Hmeljska princesa. (Radovan Gobec.) Opereta v 3 dejanjih.
 Juntez (Fran Levstik.) Igra v 1 dejanju.
 Pogumni Tonček. (Jaka Špicar.) Pravljica v 5 dejanjih.
 Predor d. d. (Tone Šifrer.) Tragikomedija v 3 dejanjih.
 Veriga. (Fr. S. Finžgar.) Ljudska igra v 3 dejanjih.
 Županova Micka. (A. T. Linhart.) Komedija v 2 dejanjih.

Slovanska dela:

Dundo Maroje. (Marin Držić.) Komedija v 3 dejanjih.
 Mariša. (A. V. Mrštik.) Drama v 5 dejanjih.
 R. U. R. (Karel Čapek.) Kolektivna drama v 3 dejanjih s predigro.
 Sneg. (Stanislav Przybyszewski.) Drama v 4 dejanjih.
 Tam na gorah. ( ) Opereta v 3 dejanjih.

Tuja dela:

Inšpctor na obisku. (J. B. Priestley.) Igra v 3 dejanjih.

Matura. (Ladislav Fodor.) Igra v 3 dejanjih.

Stillmondski župan. (Maurice Maeterlinck.) Drama v 3 dejanjih.

Življenje je lepo. (Marcel Achand.) Komedija v 3 dejanjih.

Iz gornjega z eventuelnimi dopolnitvami bodo črpali režiserji dela za predstave v okviru gledališča SKUD Tone Šifer ali za samostojne nastope gimnazijcev in učencev v gospodarstvu. Društveno gledališče predvideva uprizoritev 7. do 9. različnih del, za kar so se obvezali sledeči režiserji: Avdič Jože, Berčič Branko, Bevc Franc, Bogataj Janez, Burdych Oto, Finžgar Franc, Finžgar Lado, Goličič Franc, Janežič Jelo, Košca Franc, Polenec Polde, Primožič Vinko, Štiglic Poldka in Žakelj Pavle. Upajmo, da se bodo sprejetih nalog vestno lotili in da bodo posamezni igralci sprejemali od režiserjev zaupane jim vloge brez prevelikega prepričevanja in jih skrbno naštudirali. Takemu delu mora slediti individualni in skupni uspeh!

Po'de Polenec:

Predzgodovina škofjeloških pasijonskih iger

(Doneski k gledališki zgodovini škofje Loke.)

Škofja Loka in z njo skoraj četrtine Gorenjske je bila od l. 973 do l. 1803 pod oblastjo freisinških škofov. Njihova oblast je obsegala, ko je bilo loško gospodarstvo na višku, ves svet ob pritokih obeh Sor, na jugu do Medvod in Polhovega gradca, ob Savi navzgor do Lipnice in Jamnika, na zahodu do Podbrda in Idrije. Ogromna fevdalna posest, ki je bila popolnoma centralizirana v loškem glavarstvu. Značilno za škofje je, da na svojem svetu niso trpeli drugih oblastnikov ali graščakov. Edini večji grad, ki ni bil last njihovih oskrbnikov, je bil Vartenberg, ki je stal za šmarjetno goro na strmem gradišču, katerega pa so škofje kupili in podrli.

Da je bil prav v Loku igran znameniti pasijon, ki je bil med največjimi gledališkimi dogodki v tedanji južni Avstriji, je gotovo eden izmed vzrokov ta velika centralistična gospodarska usmerjenost. Glavar loškega gospostva je imel od sredine 16. stoletja tudi absolutno vso sodno oblast. Izvzeti so bili samo rudarji v železnikih. Šele iz začetkov reformacije in po kmečkih puntih, ki se jih domačini niso udeležili, to je okoli l. 1600, ko so začeli znamenito pravdo za robotnino, katera se je vlekla celih 50 let, je razvidno, da je nastopil čas vladarskega absolutizma. Ločani so že lahko vlagali svoje pritožbe v Gradec in stopili s svojimi zastopniki (Jernačem šifrerjem) pred samega cesarja (Kos, Doneski k zgodovini škofje Loke in njenega okraja).

Škofje so Loko večkrat obiskali. S tem so prinesli v mesto tudi ves svoj slovesni sprejemni ceremoniel (cerkveni teater). Pokorn popisuje v svoji razpravi (Pokorn, Loka, DS 1894), kako so meščani pričakovali in sprejemali svojo gospodo. Najprej so šli škofu naproti oskrbniki in plemenitaši na konjih, kakih 15 po številu. Pred vrati so čakali mestni svetovalci s ključi, na trgu pa tlačani in meščani z banderji in cehi na čelu. Škof je prišel obdan od svojih spremljevalcev, ki jih je bilo trideset, in špalir je odšel v grad (cestni teater). Podobne vrste teater so bile tudi vse javne

Zaključna scena komedije »Zaradi stanovanja«. (Foto Jože Oblak)

sodbe, ki so se izvrševale na Gavžniku in pri krvavem znamenju, ki stoji še danes ob križišču ceste v Crngrob (Dolenčeva hiša).

Najbolj razgibana doba za Loko je čas od druge polovice 16. stoletja do l. 1801, ko je Avstrija sklenila mir z Francozi in je na Avstrijskem prenehalo gospostvo nemških knezov. Z letom 1803 pa preneha tudi škofješka škofovska posest (Gruden-Mal, Zgodovina slovenskega naroda). Šestnajsto stoletje vsebuje v zgodovini škofje Loke letnice, ki so znak samih hudih let. Leta 1528 Turki, l. 1542 kobilice, l. 1570 draginja in hudi davki, l. 1582 kuga. Ti udarci in vedno večji pritisk cerkvenega fevda so povzročili, da je reformacija v loškem gospostvu našla ugodna tla. Kmetje so si želeli rešitve izpod vedno večjih dajatev, imovite meščane, ki so si želeli prostega trgovanja, pa so proti škofom že itak podpirali deželni stanovi. Kakšno življenje in prekucija sta bila v Loki si lahko predstavljamo iz sledečih poročil (Pokorn, Loka). Od 52 klaris so ostale v samostanu samo štiri. Cerkve so bile prazne in opustošene. V samostanu klarisinj se je nastanil protestantski pastor. Po tožbah loškega glavarja je prišla v l. 1585 iz Freisingena v Loko posebna šestčlanska komisija s pomožnim škofom, ki je odstavila ves mestni svet, imenovala novega in izgnala pastora, ki se je zatekel v puštalski grad. Protestanti so se pritožili pri deželnih stanovih in se komisiji uprli. Glavar je po nalogu komisije zaprl 31 posestnikov. Po odloku nadvojvode in neuspeli pritožbi so trdne protestante izselili, druge pa kaznovali z globo.

(Nadaljevanje sledi.)

Naše delo

VSEBINA slehernega lista mora biti pestra. Le taka ga naredi privlačnega za bralce in doseže vsestransko svoj namen.

Če hoče biti naš list res škojje-loški prosvetni list, mora s svojo vsebino obseči in na svojih straneh obravnavati celotno kulturno-prosvetno problematiko našega mesta. Samo gledališki ali samo koncertni list bi pomenil preozek način dela; zanj bi se zanimal samo določen krog ljudi. Smatram za potrebno, da ob vsakokratni glavni temi, ki naj govori o gledališču, o glasbi, o slikarstvu, o petju, o knjižnici, o muzeju itd., posežemo s par besedami tudi v ostale panoge prosvetnega dela. Še več. Ne smemo se omejiti samo na delokrog SKUD »Tone Sifrer«. Porazgovoriti se moramo o kulturno-prosvetnem delu na gimnaziji in med učenci v gospodarstvu. Nujno je, da razpišemo tudi o delu, problemih in uspehih prosvetnih društev in aktivov škojjeleške bližnje okolice. Zanimati nas mora delo prosvetarjev v Stari Loki, pri Sv. Duhu, v Žabnici, na Trati, na Godešiču, v Retečah, težiti moramo k medsebojnemu spoznavanju, posredovanju izkušenj in enotnemu oblikovanju kulturnega življenja.

Takim in podobnim prispevkom bo služila v listu stalna rubrika »Naše delo«. — Na dan torej s pošteno pametno besedo!

Urednik

Glasbi...

Površnemu opazovalcu bi se morda zdelo, da glasbena sekcija v zadnjem letu ni mnogo delala ali celo napredovala. Toda temu ni tako. Tudi loški glasbeniki lahko

govorijo o uspehih, ki so se že pokazali ali ki bodo razvidni iz bodočega razvoja sekcije.

Predvsem lahko z veseljem ugotovimo, da jim je uspelo zainteresirati za godbo na pihala in za orkester mladi naraščaj, ki se z društvenimi instrumenti marljivo usposablja na Drž. glasbeni šoli in bo v bližnji bodočnosti dopolnil vrste starejših. Da bi bila glasbena izobrazba dostopna čim večjemu številu ljudi, ki se želijo učiti ljudskih instrumentov (harmonika, kitara, citre) pa jim to v Državni glasbeni šoli na omogočeno, je bila v okviru sekcije ustanovljena društvena glasbena šola. Doslej je vpisanih 42 učencev. Ker pa je treba za tako ustanovo še mnogočesa nabaviti, je bilo ustanovljeno Društvo prijateljev glasbe, čigar številni podporni člani bodo s svojimi prispevki pomagali šoli iz njenih gmotnih težav. Na pomoč pa bo moral priskočiti tudi upravni odbor društva.

Samostojnih koncertov orkester lansko leto ni imel. Nastopal je na raznih proslavah ter ob drugih sličnih potrebah in sodeloval pri treh uprizoritvah društvenega gledališča. Pod vodstvom tov. Miška Gala pri »Sneguljčici«, pod taktirko tov. Edvarda Lipovška pri »Rokovnjačih« in »Planinski roži«. Toda s takim načinom dela člani sekcije niso zadovoljni. Pristopiti hočejo k načrtnemu delu za samostojne nastope in doseči sodelovanje z gledališčem na drugačni, bolj enakopravni podlagi. Pri skupno izvajanih delih hočejo biti polno upoštevani soustvarjalci in ne nekakšen privesek gledališča.

Kaj pa v bodoči sezoni? — Uspeh glasbenih skupin je odvisen od

možnosti pripravljanja na samostojne nastope s takim sporedom, pri katerem bodo izvajalci nekaj pridobili in jim bo ugajal. Edino tedaj bodo z veseljem hodili k vjam in jim bo sodelovanje v društvu prijetno razvedrilo. Zato bo orkester vskladil delo z gledališčem in pripravil dva samostojna nastopa! Prepričani smo v njihovo uspešno delo in pričakujemo, da bo postala glasbena sekcija ena najdelavnejših v novi sezoni.

Franjo Zorko

Naši likovniki...

V vrtu škofjeloškega sidikalnega kulturno-umetniškega društva uspevajo in cveto različne rože.

Prav počasi, celo boječe, raste roža, ki so ji pri sajenju nadali ime likovna sekcija. Prvič je pokazala svoj cvet v pozni jeseni pred tremi leti. Le skromno število njenih cvetnih listov, članov-likovnikov se je tedaj predstavilo loški javnosti. To je bilo leta 1949 ob knjižni razstavi v Fizikurnem domu, ko so po stenah razstavnega prostora visele slike v olju in pastelni tehniki. Pojav je ostal skoraj neopažen.

Naslednjo pomlad je bila sekcija po dveh članih zastopana v Beogradu na razstavi likovnih del jugoslovanskih sindikalistov. Nekaj slik je bilo celo odkupljenih.

Za načrtno delo v slikarskem izobraževanju je potreben prostor, ki ga do sedaj najaktivnejša člana nimata niti v svojem privatnem stanovanju. Pa vendar nista svinčnika in čopiča vrgla v kot, le prisiljena sta bila naravno enostransko obdelovati — zagledala sta se v pokrajino.

Umetniško izživljanje je bilo odvisno zgolj od posameznika, izbira

motivov povsem svobodna. Rožasekcija je venela, le zveneti nikakor ni mogla. Spomladi 1951, za praznik ustanovitve Osvobodilne fronte, je dobila novih moči in zacvetela tretjič. V loški šolski telovadnici je viselo nad šestdeset slik. Prevladovali so pokrajinski motivi. Razstava je pokazala zadovoljivo zanimanje obiskovalcev. Pozabili pa so nanjo ljudje, ki so jih razstavljalci z vso gotovostjo pričakovali — namreč skudovci sami.

Sekcija se je do jeseni skrčila na borno število treh likovnikov, odločna volja po življenju pa je rasla in prešla skoraj v trmo. Roža je želela svoje cvetove še in še odpirati in zbiral zato novih moči za letošnji Gorenjski festival. Društveni odbor je namen pravilno razumel in ga tudi primerno podprl. V družbo ostalih Gorenjcev so loški likovniki prispevali za razstavo štirideset del. Tudi to pot je prevladoval pokrajinski motiv. Kulturna javnost je dela Ločanov ugodno ocenila. Glas o njih je zašel celo v slovensko dnevno in gorenjsko lokalno časopisje.

Letošnjo jesen se je sekcija močno trudila, da okrepi skupino likovnikov. Pridobila je devetnajst novih članov, največ iz vrst študentov petega in šestega razreda gimnazije. Z dodelitvijo prostora v Kulturnem domu so jim dani tudi pogoji za načrtno delo in uspevanje. Končno je dosežen toliko željeni cilj! Ob študijskih urah bodo tu mlajši likovniki lahko iskali znanja in ga bogatili pri starejših tovariših.

Tako okrepljena družba se bo skušala v času zimskih šolskih počitnic pokazati v Loki s svojimi deli. Prizadevala si bo svoj cvet barvno obogatiti in ga napraviti mikavnega, kot je za slikarja vabljiv cvet, kadar ga izbira za tihožitje.

Karel Plestenjak

Mestna
šivalnica

„Kroj“ Škofja Loka

Z DELAVNICAMA V KLOBOVSOVI ULICI
IN NA TRATI-KOLODVORU

Izdeluje

moško in žensko garderobo po meri in naj-
novejši modi

Sprejema

v čiščenje in barvanje blago vseh vrst

POSTREŽBA SOLIDNA! / ZNIŽANE CENE!

Potrošnikom Škofje Loke in okolice
nudi

Trgovsko podjetje „Lubnik“

v svojih poslovalnicah

ŠPECERIJO: Mestni trg 8, Mestni trg 19,
Cesta talcev 1, Stara Loka 7,
Stari dvor 30

MANUFAKTURO: Cesta talcev 4

GALANTERIJO: Mestni trg 23

SADJE IN ZELENJAVO: Mestni trg 1

KUČIVO: Mestni trg 8/I. nadstropje

ŽELEZNINO, BARVE, STEKLO: Mestni trg 30

Naše geslo: nizke cene – solidna postrežba!